

Lesninger Den salige Jomfru Marias smerter
(15. september)

Lesning Hebr 5,7–9

Han lærte lydighet og ble opphav til evig frelse

I sine levedager her på jorden bad og bønnfalt Jesus, Guds sønn, ham som kunne frelse ham fra døden, under gråt og høy klage; og han ble bønnhørt, for sin fromhets skyld. Enda han var sønn, lærte han lydighet ved det han led; så, da han hadde nådd fullendelsen, ble han opphav til evig frelse for enhver som gir seg inn under ham.

Responsoriesalme Sal 31 (30),2–3a. 3b–4. 5–6. 15–16. 20

Omkved: Frels meg, Herre, i din godhet.

Herre, til deg tar jeg min tilflukt,
la meg aldri i evighet bli til skamme.
Frels meg ved din rettferd,
lytt til mitt rop, kom meg til hjelp.

Vær meg et vern, en klippe,
en borg til frelse.
Du er jo mitt berg og min borg,
for ditt navns skyld fører og leder du meg.

Du fører meg ut av deres skjulte snarer,
for, Herre, du er mitt vern.
I dine hender overgir jeg min ånd,
du forløser meg, Herre, du trofaste Gud.

Herre, til deg setter jeg min lit.
Jeg sier: «Du er min Gud».
Mine dager er i din hånd,
fri meg fra fiender som står meg etter livet.

Herre, hvor stor er din godhet
mot dem som frykter deg.
Du øser den ut for alles øyne,
over dem som søker tilflukt hos deg.

Sekvens

Denne sekvens, som er valgfri, kan synges i sin helhet
eller fra * Sæle mor.

Standande i gråt og kvida
Herrens mor ser Sonen lida
høgt på kross og skjemdartre.

Skjelvande, til dauden såra
og av sverdet gjennombora
stend ho i sin hjarteve.

Ingi sorg er tung som denne,
ingen hev så djupt fått kjenne
liding som Guds fagna mor.

Men hjå Sonen vil ho vera
og med honom liding bera
til hans siste sukk på jord.

Kann det nokon utan tåre
sjå ho i si liding såre
bogna under krossen ned –
kann det nokon hegda gråten
når han ser ho, jammerbroten,
luta under pinsletre.

All vår synd låg på den eine,
krossen tyngde på den reine,
han som utan synder var.

Bøygd av sorg ho såg han lida
og i dauden eismal strida;
djupt i sjeli sverdet skar.

Kjærleiks kjelde, moder milde,
eg so gjerne gråta vilde
attmed krossen hans med deg!

Lat din kjærleik i meg strøyma
so din son eg kan kje gløyma,
og han kjennast vil med meg.

* Sæle mor, vil du det gjera,
at i hjarta eg fær bera
her på jord min Frelsars sår?

Mine synder hev han sona,
lat meg fylgja deg og vona
at til krossen hans eg når.

Lat meg blandt hans vener finnast,
all hans ynke og liding minnast
medan eg på jordi fer.

Lat meg attmed krossen standa,
tårone med dine blanda
til eg kjem hans hjarta nær!

Møy, du reinaste av alle,
som deg her Guds mor fekk kalle,
vil du høyra bøni mi?

La meg her hans liding bera
og i liv og daude vera
med deg i din tunge strid!

Um av sári då eg bløder,
er det livsens flod som fløder
frå hans kross og hjarteblood.

Når eg fer frå jordheims aude,
lat di bøn frå dom og daude
fria meg, ver då meg god!

Kristus, lat på himmelstrender
hennar milde moderhender
retta meg min sigerpris!

Ja, når moldi av skal siga,
lat då sjeli upp få stiga
til ditt sæle Paradis! Amen.

Evangelievers

Halleluja.

Lykkelig er den salige Jomfru Maria som vant martyriets
palme under Herrens kors uten å dø.

Halleluja.

Evangelium Joh 19,25–27

*Hjå Sonen vil ho vera og med honom liding bera til hans
siste sukk på jord (Stabat mater)*

På den tid stod Jesu mor og hennes søster, Maria,
Klopas' hustru, og Maria fra Magdala ved hans kors.

Da Jesus ser sin mor stå der sammen med den disippel
han holdt så meget av, sier han til henne: «Kvinne, der
står din sønn.» Og så, henvendt til disippelen: «Der står

din mor.» Og fra den stund av tok disippelen henne til seg.

Eller:

Evangelium Luk 2,33–35

Ditt hjerte skal bli rammet av et sverd

På den tid var Jesu far og mor full av undring over det som ble sagt om ham.

Men Simeon velsignet dem og sa til hans mor Maria:
«Dette barnet skal bli til fall og oppreisning for mange i Israel, – et tegn det skal stå strid om. Ja, også ditt hjerte skal bli rammet av et sverd! Og hva menneskene bærer i sitt indre, skal da komme for en dag.»